γνώριση μιᾶς γενικῆς ἀρχῆς, βάσει τῆς ὁποίας οἱ διαδικαστικές πλημμέλειες πού δέν δύνανται νά καταλογισθοῦν σέ αὐτόν πού κανονικά δικαιοῦται ἐξισωτικῶν ποσῶν δέν πρέπει νά συνεπάγονται δυσμενῆ γι' αὐτόν ἀποτελέσματα.

2. Τά κράτη μέλη ἔχουν τό δικαίωμα καί τήν ὑποχρέωση νά ἐκδίδουν ἐκ τῶν ὑστέρων τό ἀντίτυπο ἐλέγχου Τ ἀριθ. 5, τό ὁποῖο προβλέπεται στό ἄρθρο 10 τοῦ κανονισμοῦ 223/77, προκειμένου νά καταστεῖ δυνατή ἡ προσκόμιση τῆς ἀποδείξεως πού προβλέπεται στό ἄρθρο 11, παράγραφος 2, τοῦ κανονισμοῦ 1380/75, περί καταβολῆς ἀπό τό κράτος μέλος ἐξαγωγῆς τῶν χορηγητέων ἀπό τό κράτος μέλος εἰσαγωγῆς ἐξισωτικῶν ποσῶν, ὅταν ἡ παράλειψη αἰτήσεως ἤ ἡ μή ἔκδοση τοῦ ἐγγράφου, κατά τήν ἀποστολή τῶν ἐμπορευμάτων, δέν δύναται νά καταλογισθεῖ στόν ἐνδιαφερόμενο, αὐτός δέ δύναται νά προσκομίσει τά ἀπαραίτητα δικαιολογητικά γιά τήν ἔκδοση τοῦ ἀνωτέρου ἐγγράφου.

3. Ὅταν τό κράτος μέλος ἐξαγωγῆς ἀξιώνει νά παρέχεται ἡ ἀπόδειξη, πού ἀπαιτεῖται βάσει τοῦ ἄρθρου 10, παράγραφος 1, τοῦ κανονισμοῦ 1380/75, περί καταβολῆς ἀπό τό κράτος μέλος ἐξαγωγῆς τῶν χορηγουμένων ἀπό αὐτό ἐξισωτικῶν ποσῶν, ὑπό τήν μορφή τοῦ ἀντιτύπου ἐλέγχου Τ ἀριθ. 5, τό ὁποῖο χρησιμοποιεῖται ὡς «ἐθνικό» ἔγγραφο, ἔχει τό δικαίωμα καί τήν ὑποχρέωση νά ἐκδίδει ἐκ τῶν ὑστέρων τό ἔγγραφο ὑπό τίς ἴδιες προϋποθέσεις μέ αὐτές πού προβλέπονται ὅταν τό ἀντίτυπο ἐλέγχου Τ ἀριθ. 5 χρησιμοποιεῖται ὡς «κοινοτικό» ἔγγραφο δυνάμει τοῦ ἄρθρου 11, παράγραφος 2, τοῦ κανονισμοῦ 1380/75, οἱαδήποτε δέ ἄλλη λύση δύναται νά δημιουργήσει σύγχυση καί ἀνασφάλεια δικαίου.

Στήν ὑπόθεση 302/81,

πού ἔχει ὡς ἀντικείμενο αἴτηση τοῦ Hessisches Finanzgericht πρός τό Δικαστήριο, κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 177 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, μέ τήν ὁποία ζητεῖται, στό πλαίσιο τῆς διαφορᾶς πού ἐκκρεμεῖ ἐνώπιον τοῦ παραπέμποντος δικαστηρίου μεταξύ

ALFRED EGGERS & Co., Ἀμβοῦργο,

καί

HAUPTZOLLAMT KASSEL

ἡ ἔκδοση προδικαστικῆς ἀποφάσεως περί τῶν ὅρων ἐκδόσεως τοῦ ἀντιτύπου ἐλέγχου Τ ἀριθ. 5, πού προβλέπεται ἀπό τό ἄρθρο 10 τοῦ κανονισμοῦ 223/77 τῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς 22ας Δεκεμβρίου 1976, περί τῶν διατάξεων ἐφαρμογῆς ὡς καί τῶν μέτρων ἁπλουστεύσεως τοῦ καθεστῶτος τῆς κοινοτικῆς διαμετακομίσεως (ΕΕ εἰδ. ἔκδ. 02/012, σ. 27),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμῆμα)

συγκείμενο ἀπό τούς A. Touffait, πρόεδρο τμήματος, Mackenzie Stuart καί U. Everling, δικαστές,

γενική εἰσαγγελεύς: S. Rozès
γραμματεύς: J. A. Pompe, βοηθός γραμματεύς

ἐκδίδει τήν ἀκόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τά πραγματικά περιστατικά τῆς ὑποθέσεως, ἡ ἐξέλιξη τῆς διαδικασίας καί οἱ παρατηρήσεις πού κατετέθησαν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Πρωτοκόλλου περί τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Δικαστηρίου τῆς ΕΟΚ ἔχουν συνοπτικῶς ὡς ἑξῆς:

I — Πραγματικά περιστατικά καί ἔγγραφη διαδικασία

Τόν Ἰούλιο 1979, ἡ ἐπιχείρηση Eggers ἐξήγαγε πρός τήν Μεγάλη Βρετανία μία παρτίδα 19 940 κιλῶν χοιρείου λίπους. Λόγω ἀμελείας τοῦ ὁδηγοῦ, στόν ὁποῖο εἶχε ἀνατεθεῖ ἡ μεταφορά τῶν ἐμπορευμάτων, ἡ ἐξαγωγή ἔγινε χωρίς νά ἔχουν τηρηθεῖ στήν Γερμανία οἱ τελωνειακές διατυπώσεις.

Λόγω ἀδυναμίας ἀποδείξεως τῆς ἐξαγωγῆς, μέ τά προβλεπόμενα ἀντίτυπα ἐλέγχου, τό κεντρικό τελωνεῖο τοῦ Hamburg-Jonas ἠρνήθη τήν καταβολή τῶν ζητουμένων νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν γιά τά ἐμπορεύματα πού ἐξήχθησαν. Γιά τόν λόγο αὐτόν, ἡ ἐπιχείρηση Eggers ὑπέβαλε πρός τό κεντρικό τελωνεῖο τοῦ Kassel αἴτηση γιά τήν ἐκ τῶν ὑστέρων ἔκδοση τῶν ἀντιτύπων ἐλέγχου. Τό κεντρικό τελωνεῖο τοῦ Kassel ἠρνήθη, ἡ δέ ἔνσταση κατά τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς ἐνώπιον τῆς Oberfinanzdirektion (Ἀνωτέρας Διευθύνσεως Οἰκονομικῶν), ἀπερρίφθη. Κατά τῆς ἀπορριπτικῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἡ ἐπιχείρηση Eggers ἤσκησε Hessisches Finanzgericht.

Τό δικαστήριο αὐτό, μετά τήν διαπίστωση ὅτι τό κοινοτικό δίκαιο δέν προβλέπει τήν ἐκ τῶν ὑστέρων ἔκδοση ἀντιτύπων ἐλέγχου, θεωρεῖ ὅτι ἡ ἔκδοση τῶν ἀντιτύπων ἐπιτρέπεται μόνον στά πλαίσια τῶν ἐθνικῶν διατάξεων οἱ ὁποῖες, κατά τήν διοίκηση, ἔχουν θεσπισθεῖ κατόπιν συμφωνίας πού συνήφθη ἐντός τῆς ἐπιτροπῆς κοινοτικῆς διαμετακομίσεως, κατά τήν 21η σύνοδό της, ἀπό 6 ἕως 8 Ἰουλίου 1971.

Τό ἐθνικό δικαστήριο ἀμφιβάλλει, ἐν τούτοις, ἄν ἡ συμφωνία αὐτή συνιστᾶ ἐπαρκές νόμιμο ἔρεισμα γιά νά ἐπιτρέψει στά κράτη μέλη τήν ἐκ τῶν ὑστέρων ἔκδοση ἀντιτύπων ἐλέγχου, ἐν πάση δέ περιπτώσει, σέ περίπτωση πού συνιστᾶ ἐπαρκές ἔρεισμα, τό ἐθνικό δικαστήριο διερωτᾶται ἄν μία

τέτοια συμφωνία παρέχει στά κράτη μέλη τήν δυνατότητα νά έξαρτήσουν τήν έκ τῶν ὑστέρων ἔκδοση ἀντιτύπων ἐλέγχου ἀπό πρόσθετες προϋποθέσεις οἱ ὁποῖες δέν ἔχουν καθορισθεῖ στήν συμφωνία πού συνήφθη σέ κοινοτικό ἐπίπεδο.

Κατά συνέπεια, τό Finanzgericht τῆς Ἔσσης, μέ διάταξη τῆς 9ης Νοεμβρίου 1981, ἀπεφάσισε νά ὑποβάλει στό Δικαστήριο τά ἀκόλουθα τέσσαρα προδικαστικά ἐρωτήματα:

«1) Δύνανται τά κράτη μέλη νά ἐκδίδουν τά προβλεπόμενα ἀπό τό ἄρθρο 10 τοῦ κανονισμοῦ ΕΟΚ 223/77 ἀντίτυπα ἐλέγχου Τ ἀριθ. 5 ἐκ τῶν ὑστέρων, μολονότι οἱ κοινοτικές διατάξεις δέν προβλέπουν τήν ἐκ τῶν ὑστέρων ἔκδοση τῶν ἀντιτύπων ἐλέγχου;

2) Σέ περίπτωση ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως ἐπί τοῦ ἐρωτήματος 1: Δύναται μία συμφωνία τῆς ἐπιτροπῆς κοινοτικῆς διαμετακομίσεως, πού συνεστήθη βάσει τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ κανονισμοῦ ΕΟΚ 222/77, κατά τήν ὁποία ἐπιτρέπεται ὑπό ὁρισμένες προϋποθέσεις ἡ ἐκ τῶν ὑστέρων ἔκδοση ἀντιτύπων ἐλέγχου Τ ἀριθ. 5, πού δέν προβλέπεται ἀπό τίς κοινοτικές διατάξεις, νά νομιμοποιεῖ τά κράτη μέλη στήν ἐκ τῶν ὑστέρων ἔκδοση αὐτῶν τῶν ἀντιτύπων ἐλέγχου;

3) Σέ περίπτωση καταφατικῆς ἀπαντήσεως ἐπί τοῦ ἐρωτήματος 2: Δύναται νά ἀπορρεύσει ἀπό μία τέτοια συμφωνία ὑπό δεδομένες προϋποθέσεις ἄμεση ἀπαίτηση ἐπί τῆς ἐκ τῶν ὑστέρων ἐκδόσεως τοῦ ἀντιτύπου ἐλέγχου;

4) Σέ περίπτωση καταφατικῆς ἀπαντήσεως ἐπί τοῦ ἐρωτήματος 2: Δύνανται τά κράτη μέλη νά ἐξαρτήσουν τήν ἐκ τῶν ὑστέρων ἔκδοση ἀντιτύπων ἐλέγχου ἀπό πρόσθετες προϋποθέσεις οἱ ὁποῖες δέν προβλέπονται στή συμφωνία;»

Ἡ διάταξη περί παραπομπῆς ἐπρωτοκολλήθη στή γραμματεία τοῦ Δικαστηρίου τήν 30ή Νοεμβρίου 1981.

Σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 20 τοῦ Πρωτοκόλλου περί τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Δικαστηρίου τῆς ΕΟΚ, παρατηρήσεις κατέθεσαν τό Hauptzollamt (Κεντρικό Τελωνεῖο) Kassel, ἐκπροσωπούμενο ἀπό τόν διευθυντή του M. Nessler, ἐπικουρούμενο ἀπό τήν A. Schwintuchowski, Oberregierungsrätin τῆς Oberfinanzdirektion τῆς Φραγκφούρτης, καί ἡ Ἐπιτροπή τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, ἐκπροσωπουμένη ἀπό τόν A. Prozillo, νομικό σύμβουλο τῆς Επιτροπῆς, ἐπικουρούμενο ἀπό τόν J. Grunwald, μέλος τῆς νομικῆς ὑπηρεσίας της. Ἡ ἐπιχείρηση Eggers & Co. ἐδήλωσε ὅτι δέν ἐπιθυμεῖ νά καταθέσει παρατηρήσεις ἐπί τῆς προκειμένης ὑποθέσεως καί περιωρίσθη στήν πρός τό Δικαστήριο κοινοποίηση ἀντιγράφου τῆς ἀναπτυχθείσης ἐγγράφως ἐνώπιον τοῦ Finanzgericht τῆς Ἔσσης ἐπιχειρηματολογίας της.

Κατόπιν ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ δικαστοῦ καί μετ' ἀκρόαση τῆς γενικῆς εἰσαγγελέως, τό Δικαστήριο ἀπεφάσισε τήν ἔναρξη τῆς προφορικῆς διαδικασίας χωρίς προηγουμένη διεξαγωγή ἀποδείξεων καί τήν ἀνάθεση τῆς ὑποθέσεως στό τρίτο τμῆμα.

Τό Δικαστήριο πάντως ἐζήτησε ἀπό τήν Ἐπιτροπή νά τοῦ ἀνακοινώσει τό πλῆρες κείμενο τῶν πρακτικῶν τῆς 21ης συνόδου τῆς ἐπιτροπῆς κοινοτικῆς διαμετακομίσεως, καθώς καί τό πλῆρες κείμενο τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως τῆς 25ης Μαΐου 1974 τῆς ὁμάδος ἐμπειρογνωμόνων τῆς ἐπιτροπῆς «Μηχανισμός ἀνταλλαγῶν». Ἐπί πλέον, ἐζήτησε ἀπό τήν Ἐπιτροπή καί ἀπό τό Hauptzollamt τοῦ Kassel νά τοῦ διευκρινίσουν ποιές εἶναι οἱ πρόσθετες προϋποθέσεις, πού δέν προβλέπονται στήν συμφωνία

πού συνήφθη στά πλαίσια τῆς ἐπιτροπῆς κοινοτικῆς διαμετακομίσεως, ἀπό τίς ὁποῖες οἱ γερμανικές ἀρχές ἐξαρτοῦσαν τήν ἐκ τῶν ὑστέρων ἔκδοση τοῦ ἀντιτύπου ἐλέγχου.

II — Γραπτές παρατηρήσεις πού κατετέθησαν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου

Τό *Hauptzollamt τοῦ Kassel* διακρίνει μεταξύ τῶν ἐγγράφων ἐλέγχου ἀναλόγως ἄν προορίζονται γιά ἀπόδειξη τῆς ἐξαγωγῆς ἀπό τήν Γερμανία, καί συνεπῶς γιά τήν γένεση ἀπαιτήσεως ἐπί τῶν γερμανικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν λόγω ἐξαγωγῆς ἤ ἄν προορίζονται γιά ἀπόδειξη τῆς εἰσαγωγῆς σέ ἄλλο κράτος μέλος καί τήν γένεση ἀπαιτήσεως ἐπί τῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν λόγω εἰσαγωγῆς τοῦ ἄλλου αὐτοῦ κράτους μέλους.

Ὅσον ἀφορᾶ τήν ἀπόδειξη περί τῆς ἐξαγωγῆς, τό Hauptzollamt τοῦ Kassel ὑπογραμμίζει ὅτι τό ἀποδεικτικό μέσο ἐν προκειμένῳ δέν καθορίζεται στόν κανονισμό 1380/75 τῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς 29ης Μαΐου 1975, περί τοῦ τρόπου ἐφαρμογῆς τῶν νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν. Τά κράτη μέλη εἶναι συνεπῶς ἐλεύθερα νά ὁρίζουν ἐν προκειμένῳ μόνα τους τό ἀποδεικτικό αὐτό μέσο καί δύνανται, στά πλαίσια τῆς ἁρμοδιότητος αὐτῆς, νά ἀποφασίσουν τήν χρήση ὡς ἀποδεικτικοῦ μέσου ἑνός ὑπάρχοντος κοινοτικοῦ ἐγγράφου, ὅπως τό ἀντίτυπο ἐλέγχου Τ ἀριθ. 5. Αὐτό ἔκανε καί ἡ κυβέρνηση τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας. Κατά τό μέτρο πού ὁ καθορισμός τοῦ ἀποδεικτικοῦ μέσου ἔχει ἀφεθεῖ στήν διακριτική εὐχέρεια τῶν κρατῶν μελῶν, τά κράτη αὐτά δέν δεσμεύονται ἀπό τό κοινοτικό δίκαιο ὡς πρός τήν δυνατότητα καί τίς προϋποθέσεις μεταγενέστερης χορηγήσεώς του. Τά ζητήματα αὐτά ρυθμίζονται μόνον ἀπό τό ἐθνικό δίκαιο.

Ὅσον ἀφορᾶ τά ἀποδεικτικά ἔγγραφα περί τῆς εἰσαγωγῆς σέ ἄλλο κράτος μέλος, αὐτά καθορίζονται στό ἄρθρο 11, παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ 1380/75 τῆς Ἐπιτροπῆς. Ὡς πρός τήν δυνατότητα τῆς ἐκ τῶν ὑστέρων ἐκδόσεως τοῦ ἀντιτύπου ἐλέγχου, τόν Ἰούλιο 1971 συνήφθη συμφωνία στήν ἐπιτροπή διαμετακομίσεως. Ἡ Ἐπιτροπή τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων θεωρεῖ ὅτι δεσμεύεται ἀπό τήν συμφωνία αὐτή, ὅπως προκύπτει ἀπό τίς δηλώσεις της κατά τήν συνεδρίαση τῆς ὁμάδος ἐμπειρογνωμόνων τῆς ἐπιτροπῆς «Μηχανισμός ἀνταλλαγῶν», τῆς 25ης Μαΐου 1974.

Ἡ συμφωνία αὐτή, ἡ ὁποία συνήφθη στήν ἐπιτροπή διαμετακομίσεως, ἐπιτρέπει, ἐν πάσῃ περιπτώσει, στά κράτη μέλη τήν ἐκ τῶν ὑστέρων ἔκδοση ἀντιτύπων ἐλέγχου, ὑπό τίς προϋποθέσεις πού τά ἴδια προβλέπουν. Πράγματι, ἡ συμφωνία αὐτή παρέχει στά κράτη μέλη, ὑπό ὁρισμένες προϋποθέσεις, διακριτική ἐξουσία στό θέμα τῆς ἐκ τῶν ὑστέρων ἐκδόσεως τῶν ἀντιτύπων ἐλέγχου. Ἐξ αὐτοῦ προκύπτει ὅτι τά ἐνδιαφερόμενα πρόσωπα δέν δικαιοῦνται τῆς ἐκ τῶν ὑστέρων χορηγήσεως ἀντιτύπων ἐλέγχου καί ὅτι τά κράτη μέλη δύνανται νά ἐξαρτήσουν τήν ἐκ τῶν ὑστέρων ἔκδοση τῶν ἀντιτύπων ἐλέγχου ἀπό πρόσθετες προϋποθέσεις, ἐν πάσῃ περιπτώσει, κατά τό μέτρο πού οἱ προϋποθέσεις αὐτές ἀποβλέπουν στήν πρόληψη καταστρατηγήσεως τῆς διαδικασίας.

Ἐν συμπεράσματι, τό Hauptzollamt τοῦ Kassel προτείνει νά δοθεῖ στά προδικαστικά ἐρωτήματα, πού ὑπέβαλε τό Finanzgericht τῆς Ἔσσης, ἡ ἀκόλουθη ἀπάντηση:

«Πρῶτο καί δεύτερο ἐρώτημα:

Ὡς πρός τήν Ἐπιτροπή, ἡ συμφωνία, πού συνήφθη τόν Ἰούλιο 1971 κατά τήν 21η συνεδρίαση τῆς ἐπιτροπῆς διαμετακομίσεως, παρέχει στά κράτη μέλη τό δικαίωμα ἐκδόσεως ἐκ τῶν ὑστέρων ἀντιτύπων

ἐλέγχου, σύμφωνα μέ τίς προβλεπόμενες ἀπό τήν ἐν λόγω συμφωνία προϋποθέσεις.

Τρίτο ἐρώτημα:

Ἡ συμφωνία δέν παρέχει ἄμεσο δικαίωμα χορηγήσεως ἐκ τῶν ὑστέρων τοῦ ἀντιτύπου ἐλέγχου.

Τέταρτο ἐρώτημα:

Τά κράτη μέλη δύνανται νά ἐξαρτήσουν τήν ἐκ τῶν ὑστέρων ἔκδοση ἀντιτύπων ἐλέγχου ἀπό πρόσθετες προϋποθέσεις, οἱ ὁποῖες δέν προβλέπονται ἀπό τήν συμφωνία.»

Ἡ *Ἐπιτροπή* ἀναφέρει στήν ἀρχή τῶν παρατηρήσεών της ὅτι τό ἀντίτυπο ἐλέγχου Τ ἀριθ. 5 καθωρίσθη ἀπό τό ἄρθρο 10 τοῦ κανονισμοῦ 223/77 τῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς 22ας Δεκεμβρίου 1976, περί τῶν διατάξεων ἐφαρμογῆς ὡς καί τῶν μέτρων ἁπλουστεύσεως τοῦ καθεστῶτος τῆς κοινοτικῆς διαμετακομίσεως (ΕΕ, εἰδ. ἔκδ. 02/012, σ. 27). Ἐν συνεχεία, διευκρινίζει ὅτι τό ἔγγραφο αὐτό πρέπει σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 11 τοῦ κανονισμοῦ 1380/75 τῆς Ἐπιτροπῆς νά χρησιμοποιεῖται ὑποχρεωτικῶς ὡς ἀποδεικτικό μέσο τοῦ δικαιώματος ἐπί νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν τοῦ κράτους μέλους εἰσαγωγῆς, ἐνῶ ὁ καθορισμός τοῦ ἀποδεικτικοῦ μέσου τοῦ δικαιώματος γιά τήν καταβολή νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν τῆς χώρας ἐξαγωγῆς ἀνήκει στήν ἁρμοδιότητα τοῦ ἐνδιαφερομένου κράτους μέλους, ὅπως προκύπτει ἀπό τό ἄρθρο 10 τοῦ κανονισμοῦ 1380/75 τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐφ' ὅσον ἡ Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας ἀπεφάσισε νά δεχθεῖ ὡς ἀποδεικτικό μέσο τῆς ἐξαγωγῆς τό ἀντίτυπο ἐλέγχου Τ ἀριθ. 5, τοῦτο σημαίνει, κατά τήν Ἐπιτροπή, ὅτι τό ἀντίτυπο ἐλέγχου εἶναι ταυτοχρόνως κοινοτικό ἔγγραφο καί ὅτι, στίς ἀπαντήσεις πού θά δοθοῦν στό παραπέμπον δικαστήριο, πρέπει νά γίνει διάκριση ἀνάμεσα στίς δύο χρήσεις τοῦ ἀντιτύπου ἐλέγχου Τ ἀριθ. 5.

1. Τό ἀντίτυπο ἐλέγχου Τ ἀριθ. 5 ὡς κοινοτικό ἔγγραφο

Ἡ Ἐπιτροπή παραδέχεται μέν ὅτι ἡ ἐκ τῶν ὑστέρων ἔκδοση τοῦ ἐγγράφου αὐτοῦ δέν προβλέπεται ρητῶς οὔτε ἀπό τόν κανονισμό της 223/77 οὔτε ἀπό τόν κανονισμό της 1380/75, ὑποστηρίζει ὅμως ὅτι τό ἄρθρο 11, παράγραφος 5 τοῦ τελευταίου αὐτοῦ κανονισμοῦ περιέχει μία διάταξη ὡς πρός τήν ἀκολουθητέα διαδικασία ὅταν ἐλλείπει ἡ ἀπαιτουμένη, ὑπό τήν μορφή τοῦ ἀντιτύπου ἐλέγχου Τ ἀριθ. 5, ἀπόδειξη. Ἡ διάταξη αὐτή ἀφορᾶ ρητῶς τίς περιπτώσεις πού τό ἔγγραφο παρέπεσε, ἀλλά, κατά τήν Ἐπιτροπή, ἡ ἀρχή τοῦ δικαίου πού περιέχει εἶναι θεμελιώδους σημασίας καί ἐφαρμοστέα στήν περίπτωση μή ἐκδόσεως. Σύμφωνα μέ τήν ἀρχή αὐτή, οἱ μή καταλογιστέες στόν ἐνδιαφερόμενο παρατυπίες δέν πρέπει νά παράγουν δυσμενῆ γι' αὐτόν ἀποτελέσματα, δύναται δέ αὐτός νά προσκομίσει τά ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά γιά τήν ἐκ τῶν ὑστέρων ἔκδοση τοῦ ἐγγράφου.

2. Τό ἀντίτυπο ἐλέγχου Τ ἀριθ. 5 ὡς ἐθνικό ἀποδεικτικό ἔγγραφο

Κατά τήν Ἐπιτροπή, ἄν, κατά τό ἄρθρο 10 τοῦ κανονισμοῦ 1380/75, ἁρμόδιο γιά τόν καθορισμό τοῦ ἀποδεικτικοῦ μέσου τῆς ἐξαγωγῆς εἶναι τό ἐνδιαφερόμενο κράτος μέλος, πρέπει νά γίνει διάκριση μεταξύ τοῦ ἀποδεικτικοῦ μέσου, πού ἀποτελεῖ ζήτημα τύπου, καί τῶν ζητημάτων διαδικασίας πού ἀφοροῦν τίς προϋποθέσεις ὑπό τίς ὁποῖες δύναται νά ἐκδοθεῖ ἐκ τῶν ὑστέρων τό ἀντίτυπο ἐλέγχου Τ ἀριθ. 5. Κατά τήν Ἐπιτροπή, ἡ νομική ἀρχή στήν ὁποία θεμε-

λιοῦται τό ἄρθρο 11, παράγραφος 5 τοῦ κανονισμοῦ 1380/75, καί κατά τήν ὁποία οἱ διαδικαστικές πλημμέλειες πού δέν δύνανται νά καταλογισθοῦν στόν ἐνδιαφερόμενο δέν πρέπει νά συνεπάγονται δυσμενῆ γι' αὐτόν ἀποτελέσματα, εἶναι συστατικός κανόνας διαδικασίας, ὁ ὁποῖος εἶναι θεμελιώδους σημασίας καί ἐπεκτείνεται, πέρα ἀπό τήν προβλεπομένη ὑπό τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ κανονισμοῦ 1380/75 ἀποδεικτική διαδικασία, στήν προβλεπομένη ὑπό τοῦ ἄρθρου 10, παράγραφος 1 τοῦ ἰδίου κανονισμοῦ διαδικασία. Στήν περίπτωση κατά τήν ὁποία τά κράτη μέλη ἐπιλέγουν διαφορετικό ἀποδεικτικό μέσο ἀπό τό ἀντίτυπο ἐλέγχου Τ ἀριθ. 5, ἡ ἀρχή αὐτή πρέπει νά τηρεῖται στά πλαίσια τῶν τύπων καί τρόπων προσκομίσεως τῶν ἀποδείξεων πού προβλέπονται ἀπό τό ἐθνικό δίκαιο. Ὅταν τό κράτος μέλος χρησιμοποιεῖ ὡς ἀποδεικτικό ἔγγραφο, ὅπως στήν προκειμένη περίπτωση, τό ἀντίτυπο ἐλέγχου Τ ἀριθ. 5, ἡ ἀρχή αὐτή πρέπει νά τηρεῖται σύμφωνα μέ τήν προβλεπομένη ἀπό τό ἄρθρο 11, παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ 1380/75 διαδικασία.

Ἡ Ἐπιτροπή προτείνει, συνεπῶς, νά δοθεῖ στά ὑπό τοῦ Finanzgericht τῆς Ἔσσης ὑποβληθέντα προδικαστικά ἐρωτήματα, ἡ ἑξῆς ἀπάντηση:

«1. Τά κράτη μέλη ἔχουν τό δικαίωμα καί τήν ὑποχρέωση νά ἐκδίδουν ἐκ τῶν ὑστέρων τό προβλεπόμενο ἀπό τό ἄρθρο 10 τοῦ κανονισμοῦ 223/77 ἀντίτυπο ἐλέγχου Τ ἀριθ. 5, προκειμένου νά ἐπιτραπεῖ ἡ προσκόμιση τῆς ὑπό τοῦ ἄρθρου 11, παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ 1380/75 προβλεπομένης ἀποδείξεως, ὅταν ἡ ἔλλειψη αἰτήσεως χορηγήσεως ἤ ἡ μή χορήγηση τοῦ ἐγγράφου, κατά τήν ἀποστολή τῶν ἐμπορευμάτων, δέν δύναται νά καταλογισθεῖ στόν ἐνδιαφερόμενο, αὐτός δέ δύναται νά προσκομίσει τά ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά γιά τήν ἐκ τῶν ὑστέρων ἔκδοση τοῦ ἐν λόγω ἐγγράφου.

2. Ὅταν ἕνα κράτος μέλος ἐπιβάλλει τήν ὑποχρέωση προσκομίσεως τῆς ὑπό τοῦ ἄρθρου 10, παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ 1380/75 ἀπαιτουμένης ἀποδείξεως, ὑπό τήν μορφή τοῦ ἀντιτύπου ἐλέγχου Τ ἀριθ. 5, ἐφαρμόζοντας mutatis mutandis τούς ἰσχύοντες γιά τό ἔγγραφο αὐτό διαδικαστικούς κανόνες, τό κράτος αὐτό ἔχει τήν ἐξουσία καί τήν ὑποχρέωση νά ἐκδόσει ἐκ τῶν ὑστέρων τό ἔγγραφο ὑπό τίς αὐτές προϋποθέσεις.»

Ἡ ἐπιχείρηση *Eggers & Co.* δέν κατέθεσε ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου γραπτές παρατηρήσεις, ἀλλά τοῦ ἀπέστειλε τίς γραπτές παρατηρήσεις πού εἶχε ὑποβάλει ἐνώπιον τοῦ Finanzgericht τῆς Ἔσσης. Στίς παρατηρήσεις αὐτές, ἡ ἐπιχείρηση Eggers & Co. ὑποστηρίζει ὅτι ἐξήχθησαν, πράγματι, πρός τήν Μεγάλη Βρετανία 19 940 κιλά χοιρείου λίπους Γερμανίας καί ὅτι ἡ μή ὕπαρξη κατά τήν ἐξαγωγή τῶν ἀντιτύπων ἐλέγχου Τ ἀριθ. 5 ὀφείλεται σέ ἁπλή πραγματική πλάνη ἐκ μέρους τοῦ ὁδηγοῦ τοῦ φορτηγοῦ αὐτοκινήτου πού ἐξετέλεσε τήν μεταφορά τοῦ ἐμπορεύματος. Ἡ ἐπιχείρηση Eggers & Co. τονίζει, ἐπίσης, τό γεγονός ὅτι ἡ ζημία, ἡ ὁποία συνδέεται μέ τήν μή ἔκδοση τοῦ ἀντιτύπου ἐλέγχου Τ ἀριθ. 5, ἀφορᾶ ἐπίσης τόν Ἄγγλο εἰσαγωγέα, ὁ ὁποῖος χάνει ἔτσι τό ὄφελος τῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν λόγω εἰσαγωγῆς.

III — Προφορική διαδικασία

Κατά τήν συνεδρίαση τῆς 17ης Ἰουνίου 1982, ἡ Ἐπιτροπή τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, ἐκπροσωπουμένη ἀπό τόν J. Grunwald, μέλος τῆς νομικῆς της ὑπηρεσίας, ἀνέπτυξε τίς παρατηρήσεις της.

Ἡ γενική εἰσαγγελεύς ἀνέπτυξε τίς προτάσεις της κατά τήν συνεδρίαση τῆς 16ης Σεπτεμβρίου 1982.

Σκεπτικό

1 Μέ διάταξη τῆς 9ης Νοεμβρίου 1981 πού περιῆλθε στό Δικαστήριο στίς 30 Νοεμβρίου 1981, τό Hessisches Finanzgericht ὑπέβαλε δυνάμει τοῦ ἄρθρου 177 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, τέσσερα προδικαστικά ἐρωτήματα περί τῶν προϋποθέσεων χορηγήσεως τοῦ ἀντιτύπου ἐλέγχου Τ ἀριθ. 5 (ἐφ' ἑξῆς ΑΕ Τ ἀριθ. 5), ὅπως καθορίζεται ἀπό τό ἄρθρο 10 τοῦ κανονισμοῦ 223/77 τῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς 22ας Δεκεμβρίου 1976, περί τῶν διατάξεων ἐφαρμογῆς ὡς καί τῶν μέτρων ἀπλουστεύσεως τοῦ καθεστῶτος τῆς κοινοτικῆς διαμετακομίσεως (ΕΕ, εἰδ. ἔκδ. 02/012, σ. 27).

2 Ἡ διαφορά ἐνώπιον τοῦ ἐθνικοῦ δικαστηρίου προέκυψε λόγω τῆς ἐξαγωγῆς ἀπό τήν ἑταιρία Eggers πρός τήν Μεγάλη Βρετανία μιᾶς παρτίδας χοιρείου λίπους. Ἐπειδή ἡ ἐξαγωγή αὐτή ἐπραγματοποιήθη χωρίς νά ἔχει ἐκδοθεῖ τό ΑΕ Τ ἀριθ. 5, οἱ γερμανικές τελωνειακές ἀρχές ἠρνήθησαν νά καταβάλουν στήν ἑταιρία Eggers τά σχετικά μέ τήν ἐξαγωγή αὐτή νομισματικά ἐξισωτικά ποσά. Κατόπιν τῆς ἀρνήσεως αὐτῆς, ἡ ἑταιρία Eggers ἐζήτησε ἀπό τίς γερμανικές τελωνειακές ἀρχές τήν ἐκ τῶν ὑστέρων ἔκδοση τῶν ΑΕ Τ ἀριθ. 5. Ἡ αἴτηση αὐτή ὁμοίως ἀπερρίφθη. Κατά αὐτῆς τῆς ἀρνήσεως ἐκδόσεως ἐκ τῶν ὑστέρων τοῦ ΑΕ Τ ἀριθ. 5 ἡ ἑταιρία Eggers ἤσκησε προσφυγή ἐνώπιον τοῦ Hessisches Finanzgericht.

3 Τό ἐθνικό δικαστήριο, κρίνοντας ὅτι ἡ ἐπίλυση τῆς διαφορᾶς ἐξαρτᾶται ἀπό τό ἄν εἶναι νόμιμη ἤ ὄχι ἀπό ἀπόψεως κοινοτικοῦ δικαίου ἡ ἐκ τῶν ὑστέρων ἔκδοση ἀντιτύπων ἐλέγχου, ὑπέβαλε στό Δικαστήριο τά ἀκόλουθα ἐρωτήματα:

«1) Δύνανται τά κράτη μέλη νά ἐκδίδουν τά προβλεπόμενα ἀπό τό ἄρθρο 10 τοῦ κανονισμοῦ ΕΟΚ 223/77 ἀντίτυπα ἐλέγχου Τ ἀριθ. 5 ἐκ τῶν ὑστέρων, μολονότι οἱ κοινοτικές διατάξεις δέν προβλέπουν τήν ἐκ τῶν ὑστέρων ἔκδοση τῶν ἀντιτύπων ἐλέγχου;

2) Σέ περίπτωση ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως ἐπί τοῦ ἐρωτήματος 1:

Δύναται μία συμφωνία τῆς ἐπιτροπῆς κοινοτικῆς διαμετακομίσεως (πού συνεστήθη βάσει τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ κανονισμοῦ ΕΟΚ 222/77) κατά τήν ὁποία ἐπιτρέπεται ὑπό ὁρισμένες προϋποθέσεις ἡ ἐκ τῶν ὑστέρων ἔκδοση ἀντιτύπων ἐλέγχου Τ ἀριθ. 5, πού δέν προβλέπεται ἀπό τίς κοινοτικές διατάξεις, νά νομιμοποιεῖ τά κράτη μέλη στήν ἐκ τῶν ὑστέρων ἔκδοση αὐτῶν τῶν ἀντιτύπων ἐλέγχου;

3) Σέ περίπτωση καταφατικῆς ἀπαντήσεως ἐπί τοῦ ἐρωτήματος 2:

Δύναται νά ἀπορρεύσει ἀπό μία τέτοια συμφωνία ὑπό δεδομένες προϋποθέσεις ἄμεση ἀπαίτηση ἐπί τῆς ἐκ τῶν ὑστέρων ἐκδόσεως τοῦ ἀντιτύπου ἐλέγχου;

4) Σέ περίπτωση καταφατικῆς ἀπαντήσεως ἐπί τοῦ ἐρωτήματος 2:

Δύνανται τά κράτη μέλη νά ἐξαρτήσουν τήν ἐκ τῶν ὑστέρων ἔκδοση ἀντιτύπων ἐλέγχου ἀπό πρόσθετες προϋποθέσεις, οἱ ὁποῖες δέν προβλέπονται στή συμφωνία;»

4 Πρίν δοθεῖ ἀπάντηση στά ἐρωτήματα πού ὑπέβαλε τό ἐθνικό δικαστήριο, πρέπει, ὅπως τονίζει καί ἡ Ἐπιτροπή, νά γίνει διάκριση μεταξύ τῶν περιπτώσεων ὅπου τό ΑΕ Τ ἀριθ. 5 χρησιμοποιεῖται ὡς ἀποδεικτικό ἔγγραφο κατ' ἐφαρμογή τῆς κοινοτικῆς κανονιστικῆς ρυθμίσεως (ἐφ' ἑξῆς «κοινοτικό» ἔγγραφο) καί τῶν περιπτώσεων ὅπου χρησιμοποιεῖται ὡς ἀποδεικτικό ἔγγραφο δυνάμει διατάξεων τοῦ ἐθνικοῦ δικαίου (ἐφ' ἑξῆς «ἐθνικό» ἔγγραφο).

5 Τό ΑΕ Τ ἀριθ. 5 εἶναι «κοινοτικό» ἔγγραφο ὅταν χρησιμοποιεῖται δυνάμει τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ κανονισμοῦ 1380/75 τῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς 29ης Μαΐου 1975, περί τοῦ τρόπου ἐφαρμογῆς τῶν νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν (ΕΕ, εἰδ. ἔκδ. 03/013, σ. 14) προκειμένου νά ἀποτελέσει τήν ἀπόδειξη, ἀπό τήν ὁποία ἐξαρτᾶται ἡ καταβολή ἀπό τό κράτος μέλος ἐξαγωγῆς τῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν πού πρέπει νά χορηγήσει τό κράτος μέλος εἰσαγωγῆς.

6 Ἀντιθέτως, τό ΑΕ Τ ἀριθ. 5 εἶναι «ἐθνικό» ἔγγραφο ὅταν τό κράτος μέλος ἐξαγωγῆς ἀποφασίζει, ὅπως ἔκανε ἡ κυβέρνηση τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας, ὅτι τό ἔγγραφο αὐτό θά χρησιμεύει ἐπίσης ὡς ἀπόδειξη γιά χορήγηση ἀπό τό κράτος μέλος ἐξαγωγῆς τῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν.

Ἐπί τοῦ πρώτου ἐρωτήματος

7 Ὅσον ἀφορᾶ τό ΑΕ Τ ἀριθ. 5 ὡς «κοινοτικό» ἔγγραφο, μολονότι εἶναι βέβαιο ὅτι ἡ ἐκ τῶν ὑστέρων ἔκδοσή του δέν προβλέπεται ρητῶς ἀπό τόν κανονισμό 1380/75, ἐν τούτοις ὅμως, τό ἄρθρο 11, παράγραφος 5, ὅπως ἐτροποποιήθη ἀπό τόν κανονισμό 1498/76, τῆς 25ης Ἰουνίου 1976 (ΕΕ, εἰδ. ἔκδ. 03/015, σ. 169), προβλέπει τήν χορήγηση νέου ἀντιτύπου ἐλέγχου ἄν τό ἀρχικό παρέπεσε «λόγω περιστάσεων πού δέν δύνανται νά καταλογισθοῦν στόν ἐνδιαφερόμενο».

8 Ἡ διάταξη αὐτή πρέπει νά θεωρηθεῖ ὡς ἔκφραση καί ἀναγνώριση μιᾶς γενικῆς ἀρχῆς ἀπό τήν ὁποία οἱ διαδικαστικές πλημμέλειες πού δέν δύνανται νά καταλογισθοῦν σ' αὐτόν πού κανονικά δικαιοῦται ἐξισωτικῶν ποσῶν, δέν πρέπει νά συνεπάγονται δυσμενῆ γι' αὐτόν ἀποτελέσματα.

9 Ἡ ἐφαρμογή τῆς ἀρχῆς αὐτῆς συνεπάγεται κατ' ἀνάγκη ὅτι ὅταν τό ΑΕ Τ ἀριθ. 5, ὡς «κοινοτικό» ἔγγραφο, δέν ἔχει ἐκδοθεῖ γιά λόγους πού δέν δύνανται νά καταλογισθοῦν σ' αὐτόν πού κανονικά δικαιοῦται τῆς καταβολῆς τῶν νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν, ὁ ἐνδιαφερόμενος δικαιοῦται τῆς ἐκ τῶν ὑστέρων ἐκδόσεως τοῦ ἐντύπου αὐτοῦ ἐφ' ὅσον δύναται νά προσκομίσει τά ἀναγκαῖα δικαιολογητικά γιά τήν χορήγηση τοῦ ἐν λόγω ἐγγράφου.

10 Ὅσον ἀφορᾶ τό ΑΕ Τ ἀριθ. 5 ὡς «ἐθνικό» ἔγγραφο, πράγματι τό ἄρθρο 10, παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ 1380/75 ἀφήνει στά κράτη μέλη τόν καθορισμό τοῦ ἀποδεικτικοῦ μέσου, ἀπό τό ὁποῖο ἐξαρτᾶται ἡ καταβολή τῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν πού χορηγεῖ τό κράτος μέλος ἐξαγωγῆς.

11 Αὐτό δέν σημαίνει βεβαίως ὅτι αὐτό τό κράτος μέλος, ἐνῶ ἔχει ἀποφασίσει νά χρησιμοποιεῖ σέ ἐθνικό ἐπίπεδο τό ἔντυπο ΑΕ Τ ἀριθ. 5, δύναται ἐν συνεχεία νά ἀρνεῖται τήν ἐφαρμογή τῶν διαδικαστικῶν κανόνων περί χορηγήσεως ἐκ τῶν ὑστέρων τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἀντιτύπου ἐλέγχου, οἱ ὁποῖοι ἔχουν καθορισθεῖ ἀπό τό κοινοτικό δίκαιο. Οἱαδήποτε ἄλλη λύση θά δημιουργοῦσε σύγχυση καί ἀνασφάλεια δικαίου.

12 Πρέπει, συνεπῶς, στό πρῶτο ἐρώτημα πού ὑπέβαλε τό Hessisches Finanzgericht νά δοθεῖ ἡ ἀπάντηση ὅτι, ἀφ' ἑνός μέν, τά κράτη μέλη ἔχουν τό δικαίωμα καί τήν ὑποχρέωση νά ἐκδίδουν ἐκ τῶν ὑστέρων τό ἀντίτυπο ἐλέγχου Τ ἀριθ. 5, τό ὁποῖο προβλέπεται στό ἄρθρο 10 τοῦ κανονισμοῦ 223/77, προκειμένου νά καταστεῖ δυνατή ἡ προσκόμιση τῆς ἀποδείξεως πού προβλέπεται στό ἄρθρο 11, παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ 1380/75, περί καταβολῆς ἀπό τό κράτος μέλος ἐξαγωγῆς τῶν χορηγητέων ἀπό τό κράτος μέλος εἰσαγωγῆς ἐξισωτικῶν ποσῶν, ὅταν ἡ παράλειψη αἰτήσεως ἤ ἡ μή ἔκδοση τοῦ ἐγγράφου, κατά τήν ἀποστολή τῶν ἐμπορευμάτων, δέν δύναται νά καταλογισθεῖ στόν ἐνδιαφερόμενο, αὐτός δέ δύναται νά προσκομίσει τά ἀπαραίτητα δικαιολογητικά γιά τήν ἔκδοση τοῦ ἀνωτέρω ἐγγράφου.

13 Ἀφ' ἑτέρου, ὅταν τό κράτος μέλος ἐξαγωγῆς ἀξιώνει νά παρέχεται ἡ ἀπόδειξη πού ἀπαιτεῖται βάσει τοῦ ἄρθρου 10, παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ 1380/75,

περί καταβολῆς ἀπό τό κράτος μέλος ἐξαγωγῆς τῶν χορηγουμένων ἀπό αὐτό ἐξισωτικῶν ποσῶν, ὑπό τήν μορφή τοῦ ἀντιτύπου ἐλέγχου Τ ἀριθ. 5, ἔχει τό δικαίωμα καί τήν ὑποχρέωση νά ἐκδίδει ἐκ τῶν ὑστέρων τό ἔγγραφο ὑπό τίς ἴδιες προϋποθέσεις μέ αὐτές πού προβλέπονται ὅταν τό ἀντίτυπο ἐλέγχου Τ ἀριθ. 5 χρησιμοποιεῖται ὡς κοινοτικό ἔγγραφο δυνάμει τοῦ ἄρθρου 11, παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ 1380/75.

Ἐπί τοῦ δευτέρου, τρίτου καί τετάρτου ἐρωτήματος

14 Ἐν ὄψει τῆς ἀπαντήσεως πού ἐδόθη ἐπί τοῦ πρώτου ἐρωτήματος, παρέλκει ἡ ἀπάντηση ἐπί τοῦ δευτέρου, τρίτου καί τετάρτου ἐρωτήματος.

Ἐπί τῶν δικαστικῶν ἐξόδων

15 Τά ἔξοδα στά ὁποῖα ὑπεβλήθη ἡ Ἐπιτροπή τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, ἡ ὁποία κατέθεσε παρατηρήσεις στό Δικαστήριο, δέν ἀποδίδονται. Δεδομένου ὅτι ἡ παρούσα διαδικασία ἔχει ὡς πρός τούς διαδίκους τῆς κυρίας δίκης τό χαρακτήρα παρεμπίπτοντος, πού ἀνέκυψε ἐνώπιον τοῦ ἐθνικοῦ δικαστηρίου, σ' αὐτό ἐναπόκειται νά ἀποφανθεῖ ἐπί τῶν δικαστικῶν ἐξόδων.

Διά ταῦτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμῆμα)

κρίνοντας ἐπί τῶν ἐρωτημάτων πού τοῦ ὑπέβαλε τό Hessisches Finanzgericht, μέ διάταξη τῆς 9ης Νοεμβρίου 1981, ἀποφαίνεται:

1) Τά κράτη μέλη ἔχουν τό δικαίωμα καί τήν ὑποχρέωση νά ἐκδίδουν ἐκ τῶν ὑστέρων τό ἀντίτυπο ἐλέγχου Τ ἀριθ. 5, τό ὁποῖο προβλέπεται στό ἄρθρο 10 τοῦ κανονισμοῦ 223/77, προκειμένου νά καταστεῖ δυνατή ἡ προσκόμιση τῆς ἀποδείξεως πού προβλέπεται στό ἄρθρο 11, παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ 1380/75, περί καταβολῆς ἀπό τό κράτος μέλος ἐξαγωγῆς τῶν χορηγητέων ἀπό τό κράτος μέλος εἰσαγωγῆς ἐξισωτικῶν ποσῶν, ὅταν ἡ παράλειψη αἰτήσεως, ἤ ἡ μή ἔκδοση τοῦ ἐγγράφου, κατά τήν ἀποστολή τῶν ἐμπορευμάτων, δέν δύναται νά καταλογισθεῖ στόν ἐνδιαφερόμενο,

αὐτός δέ δύναται νά προσκομίσει τά ἀπαραίτητα δικαιολογητικά γιά τήν ἔκδοση τοῦ ἀνωτέρου ἐγγράφου.

2) Ὅταν τό κράτος μέλος ἐξαγωγῆς ἀξιώνει νά παρέχεται ἡ ἀπόδειξη, πού ἀπαιτεῖται ὁάσει τοῦ ἄρθρου 10, παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ 1380/75, περί καταβολῆς ἀπό τό κράτος μέλος ἐξαγωγῆς τῶν χορηγουμένων ἀπό αὐτό ἐξισωτικῶν ποσῶν, ὑπό τήν μορφή τοῦ ἀντιτύπου ἐλέγχου Τ ἀριθ. 5, ἔχει τό δικαίωμα καί τήν ὑποχρέωση νά ἐκδίδει ἐκ τῶν ὑστέρων τό ἔγγραφο ὑπό τίς ἴδιες προϋποθέσεις μέ αὐτές πού προβλέπονται ὅταν τό ἀντίτυπο ἐλέγχου Τ ἀριθ. 5 χρησιμοποιεῖται ὡς «κοινοτικό» ἔγγραφο δυνάμει τοῦ ἄρθρου 11, παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ 1380/75.

Touffait Mackenzie Stuart Everling

Ἐδημοσιεύθη σέ δημόσια συνεδρίαση στό Λουξεμβοῦργο στίς 6 Ὀκτωβρίου 1982.

Ὁ γραμματεύς

P. Heim

Ὁ πρόεδρος τοῦ τρίτου τμήματος

A. Touffait

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ SIMONE ROZÈS ΠΟΥ ΑΝΕΠΤΥΧΘΗΣΑΝ ΣΤΙΣ 16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1982 [1]

Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

Σᾶς ὑπεβλήθη μία αἴτηση τοῦ Finanzgericht τῆς Ἔσσης γιά τήν ἔκδοση προδικαστικῆς ἀποφάσεως περί τῶν προϋποθέσεων χορηγήσεως τοῦ ἀντιτύπου ἐλέγχου Τ ἀριθ. 5, τό ὁποῖο προβλέπεται στό ἄρθρο 10 τοῦ κανονισμοῦ 223/77 τῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς 22ας Δεκεμβρίου 1976, περί τῶν διατάξεων ἐφαρμογῆς ὡς καί τῶν μέτρων ἁπλουστεύσεως τοῦ καθεστῶτος τῆς κοινοτικῆς διαμετακομίσεως.

I — Τά πραγματικά περιστατικά εἶναι τά ἀκόλουθα:

Στίς 31 Ἰουλίου 1979, ἡ ἑταιρία Alfred Eggers τοῦ Ἀμβούργου ἐξήγαγε πρός τήν Μεγάλη Βρετανία 19 940 κιλά χοιρείου λίπους πού προορίζετο γιά βιομηχανική

1 — Μετάφραση ἀπό τά γαλλικά.